

Ook zonder topspelers nog voldoende spektakel op schaakbord

Ronde 3 van de interne schaakcompetitie van de S.V. Borne was een ronde zonder de topspelers. Dit kwam onder meer omdat op dezelfde avond enkele duels vooruitgespeeld moesten worden voor het eerste team. Dus zag Hans Kroeze zijn kans schoon om een flinke sprong op de ranglijst te maken door vrij eenvoudig te winnen van Gerard Boersma, die al snel in de partij een stuk achterkwam. Enige zorgvuldigheid was daarna nog wel vereist, maar Hans wist de partij snel te beslissen. Een behoorlijk spektakel werd het bij Erik Witteveen tegen Freek Wentink. In een interessante partij kwam Erik eerst een pion voor en leek met zijn vrijpionnen te gaan winnen. Maar toen hij na een flinke fout een paard inleverde leken de kansen ineens gekeerd. Freek offerde daarna weer een stuk terug om de vrijpionnen te stoppen en kwam zelf dreigend met een vrijpion opzetten. Erik behandelde de stelling niet goed en Freek wist daadwerkelijk met zijn pion een dame te halen. Als Freek even later bij een afruil de juiste toren had geslagen was de partij meteen uit geweest, maar na zijn verkeerde keuze en een onbegrijpelijke koningszet mocht hij blij zijn dat hij eeuwig schaak had, want anders had Erik alsnog aan het langste eind getrokken met zijn toren en ver opgerukte pion tegen de dame. Guus Nolte gaf een stuk weg tegen Ben ten Dam, maar stond daarvoor al duidelijk minder vanwege een versplinterde pionnenstelling. Jos Muller vond het wel eens tijd worden om de laatste plaats op de ranglijst te verlaten. Hij verhinderde met een ruil op f8 de rochade van Ton Droste en speelde daarna feitelijk met een toren meer omdat de koningstoren van Ton niet tijdig los kon komen. Dit kostte Ton eerst materiaal en later ook de partij.

In ronde 4 hadden bij afwezigheid van de ranglijstaanvoerder Nico Hilderink enkele achtervolgers, Wim Arns en Hans Kroeze, de kans om hem voorbij te steken, maar door de onderlinge remise bleef de status quo gehandhaafd. Wim had een gezonde pion voorsprong, maar liet zich wat intimideren door de oprukkende koningsvleugelpionnen van Hans. Bij het zoeken naar een veilig veld voor zijn paard leverde hij de pion weer in. In de slotstelling had hij niet beter dan zetherhaling. Werner Kienhuis en Paul Formanoij speelden een ingewikkelde partij, waarin Werner ruimtevoordeel kreeg en een aardig offer plaatste. Als dit offer was aangenomen had het bord behoorlijk in brand gestaan met duizelingwekkende varianten, maar Paul besloot tot een ook niet onaardig tegenoffer, waarna het vuur opeens vrijwel geblust bleek en een gelijkwaardige stelling ontstond met remise als resultaat. Cor van Bree loerde tegen Erik Witteveen op een leuk schijnoffer, voerde dit ook uit, maar overzag een tussenzetje van Erik. Hij had de schade nog kunnen beperken tot een kwaliteit, maar leverde tot overmaat van ramp een compleet stuk in en moest opgeven. Freek Wentink liet Ben ten Dam in een toreneindspel al zijn pionnetjes opeten, maar had desondanks daarna zelf de buik vol van de partij. Henk Eillert overspeelde Gerard Boersma volkomen in een voor Gerard onbekende opening. In iets meer dan tien zetten was de partij voorbij. Ook Johan Alberts zag zijn opening totaal de mist ingaan. Frans Veltkamp wikkeld snel af naar een gezonde stelling met twee pionnen voorsprong en gaf het niet meer weg. Guus Nolte ontwrichtte de pionnenstructuur van Jos Muller en had na een aantal afruilen kans om een zwakke pion van Jos te winnen, maar wilde te snel tot zaken komen, waarna Jos nog net met een tegenactie remise af kon dwingen. Vermoedelijk had een voorbereidende koningmars van de koningsvleugel naar de damevleugel Guus betere kansen gegeven.